

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A **Fővárosi Ítéltábla** a dr. Horváth János ügyvéd által képviselt I - IV.,VII - VIII., X - XVI. rendű felpereseknek, a dr. Juhász László ügyvéd által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a ...-i Bíróság 2011. április 7. napján meghozott, 9.P.20.921/2010/19. számú ítélete ellen, az I. és II. rendű felperesek részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A **Fővárosi Ítéltábla** az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 nap alatt személyenként fizessenek meg az alperesnek 50.000-50.000 (ötvenezer-ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 180.000 (száznolcvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. és II. rendű felperesek 1/2-1/2 arányú tulajdonát képezi a 'B' szám alatt található ingatlan. Az ingatlan közelében az alperes, a 'C' helyrajzi számú ingatlanon egy 60 méter magas antennatornyot épített, melynek építése 2002. október 30. napján fejeződött be.

Az elsőfokú bíróság 2011. január 19. napján jogerőre emelkedett részítéletével a II., IV., VII., X-XVI. rendű alperesek keresetét elutasította.

Az I. és II. rendű felperesek módosított kereseti kérelmükben 3.000.000 forint kártérítés megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Arra hivatkoztak, hogy az alperes az ingatlanuktól mintegy 60-70 méterre épített fel egy mobiltelefon átjátszótornyot, ami következtében ingatlanuk forgalmi értéke jelentősen csökkent. Az elsőfokú bíróság fellebbezett ítéletével az I. és II. rendű felperesek keresetét elutasította. Kötelezte az I. és II. rendű felpereseket, hogy személyenként fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 forint elsőfokú perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a ...-i Bíróság ... számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította, mely ítéletet a ...-i Ítéltábla a ... számú részítéletével, a fellebbezéssel nem támadott részt nem érintve az I. és II. rendű felperesek tekintetében hatályon kívül helyezett és az elsőfokú bíróságot mind az átjátszótorony építésével, mint pedig annak üzemeltetésével kapcsolatos kártérítési kérelem vonatkozásában új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A részítélet indokolása szerint a bíróság a felpereseket kereseti kérelmük pontosítására, a károkozó magatartások, jelenségek pontos megjelölésére felhívta, és tájékoztatta a bizonyítási teherről. Az I. és II. rendű felperesek kereseti kérelmüket kizárólag az átjátszótorony építésével kapcsolatos káraik megtérítése tekintetében tartották fenn. A bíróság 2010. november 20-án kelt végzésével felhívta az I. és II. rendű felpereseket, hogy bizonyítási indítványaikat 15 napon belül terjesszék elő, ellenkező esetben a megyei bíróság további határidő bevárása nélkül és az azt követően benyújtott bizonyítási indítványok mellőzésével fog dönteni a kereseti kérelem tárgyában. Felperesi részről bizonyítási indítványok előterjesztésére nem került sor, a 2011. április 7. napjára kitűzött tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére a felperesek képviselőjében nem jelent meg senki, így bizonyítási indítvány, érdemi nyilatkozat tételére nem került sor. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felpereseknek a Ptk. 100. §, illetőleg a 339. § (1) bekezdése értelmében bizonyítaniuk kellett volna, hogy az alperesi torony megépítésével összefüggésben őket kár érte, ingatlanaik vonatkozásában értékcsökkenés következett be. Felperesi részről a perben konkrét bizonyítási indítvány előterjesztésére többszöri felhívás ellenére sem került sor. Tekintettel arra, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének a felperesek nem tettek eleget, a megyei bíróság a kereseti kérelmüket elutasította.

Az ítélet ellen, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalás tartására és újabb érdemi határozat hozatalára utasítása érdekében az I. és II. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést. Kérték továbbá - tekintettel arra, hogy a jogi képviselő a tárgyalás napján rosszul lett (79 éves korából adódóan meglévő betegségei miatt) és a tárgyaláson ezért nem tudott megjelenni - távolmaradását igazoltnak fogadja el a bíróság. Előadták, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és indokolás megfelel a valóságnak. Utaltak arra, hogy 2010. szeptember 13-án kelt beadványukban kérték, hogy a bíróság a ...-i Bíróság ... számú ügy iratait szerezzé be, és az ott beszerzett szakértői vélemény, valamint

ítélet alapján hasonlóan kötelezze az alperest kártérítés megfizetésére. Hivatkoztak arra, hogy a bíróság nem hívta fel a felperesek figyelmét, hogy ezt figyelembe venni nem kívánja, és külön arra sem, hogy bizonyítási kérelmet terjesszenek elő, a jogi képviselő pedig az utolsó tárgyaláson megjelenni nem tudott. Ezt a bíróság akként értékelte, hogy a mulasztás felpereseknek felróható és ezért a kereseti kérelmet elutasította. E körben hivatkoztak arra, hogy a felperesi jogi képviselő egészségi állapota folytán az utolsó tárgyaláson megjelenni nem tudott, és erre tekintettel kérte az ítéletétől az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, figyelemmel arra, hogy a felpereseknek egyáltalán fel nem róható felperesi képviselői mulasztás miatt őket anyagi veszteség éri. Utalt arra, hogy a felperesek teljes személyes költségmentességet élveznek, így semmi akadálya nem lett volna, hogy a felperesi képviselő bizonyítási kérelmet terjesszen elő az ingatlan értékcsökkenésének megállapítása céljából, és az okozati összefüggés tekintetében pedig tanúkat jelentsen be. A képviselő abban a téves feltevésben volt, hogy ha korábban ugyanebben az ügyben ugyanaz a bíróság az alperes terhére marasztaló ítélet hozott, akkor a későbbiek folyamán ezen ítélettől eltérően nem rendelkezhet.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Előadta, hogy álláspontja szerint a jogi képviselő 79 éves korára alapított mulasztására tekintettel a Pp. 252. §-a alapján hatályon kívül helyezésnek nincs helye. Emellett hivatkozott arra, hogy a fellebbezésben megjelölt bírósági ítélet I.-II. rendű felperesekre rendelkezést nem tartalmaz, nem voltak peres felek, a perben készült szakértői vélemények egyike sem tartalmazza az ő ingatlanuk értébecslését.

A ...-i Ítélet tábla a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

A Pp. 141. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság - ha ez a tényállás megállapításához szükséges -, a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. Ha a bizonyítás lefolytatása az első tárgyaláson ennek ellenére nem lehetséges, vagy csak részben lehetséges, a bíróság a tárgyalás elhalasztása mellett elrendelheti a per további előkészítését.

A Pp. 141. § (6) bekezdése szerint pedig ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben

előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevétele nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevétele a per befejezését nem késlelteti.

A Pp. 164. § (1) bekezdése kimondja, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

Az elsőfokú bíróság a ...-i Ítélet tábla ... számú részítéletében adott iránymutatásnak megfelelően, a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltak alapján tájékoztatta és hívta fel bizonyítási indítványait előterjesztésére az I. és II. rendű felpereseket.

Az I. és II. rendű felperesek fellebbezésben is hivatkozott, 2010. szeptember 13. napján kelt beadványa csupán azt tartalmazza, hogy bizonyítási kérelmük az, hogy a bíróság csatoltassa a per irataihoz a ...-i Bíróság ... számú ügy iratait, s az ott meghozott első- és másodfokú ítéletben foglaltakra figyelemmel hozzon ítéletet jelen ügyben. Előadták továbbá azt is, hogy amennyiben az alperes nem ellenzi az ingatlanok értékcsökkenésének 15%-os arányát, azt a felperesek sem vitatják. Beadványuk a továbbiakban a 2. sorszámú végzés felhívásának megfelelő határozott nyilatkozatot tekintetben, hogy pontosan milyen, az átjátszótoronynak tulajdonított hatásokról és jelenségekről állítják, hogy kárt okoztak, illetve egyéb, konkrét bizonyítási indítványt sem tartalmazott. A felperesi képviselő ezt követően sem a 2010. november 20. napján, valamint a 2011. április 7. napján megtartott tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Az elsőfokú bíróság 2010. november 20. napján megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvbe foglalt végzése ellenére sem terjesztett elő további bizonyítási indítványt, holott az elsőfokú bíróság ezen végzésében a felpereseket azzal a tájékoztatással hívta fel, hogy az alperes sem a szakértői véleményben meghatározott értékcsökkenést, sem a felperesek által meghatározott forgalmi értéket nem fogadja el.

Mindezek alapján nem foghat helyt az I. és II. rendű felperesek azon fellebbezési védekezése, miszerint az elsőfokú bíróság nem hívta fel a figyelmüket külön arra, hogy bizonyítási indítványt terjesszenek elő, valamint nem tájékoztatta őket a felajánlott bizonyítás tekintetében, különös figyelemmel arra a tényre is, hogy az alperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a 15%-os értékcsökkenést nem fogadja el.

I. és II. rendű felperesek jogi képviselője fellebbezése indokolásában hivatkozott továbbá arra a tényre is, hogy a 2011. április 7. napján megtartott tárgyaláson egészségi állapota miatt megjelenni nem tudott, ezért nyilatkozatot sem tudott tenni. Ezen hivatkozást azonban az ítélet tábla arra tekintettel nem tudta elfogadni, hogy az elsőfokú bíróság a 2. sorszámú végzésen túl a 8. sorszámú végzésében kifejezetten felhívta a felpereseket, hogy bizonyítási indítványukat 15 napon belül írásban terjesszék elő, ellenkező esetben további határidő bevétele nélkül, az ezt követően benyújtott bizonyítási indítványok mellőzésével fog érdemben a rendelkezésre álló adatok alapján határozni. A 15 napos határidő pedig 2011. január 18-án lejárt, és sem ezen időpontig, sem ezt követően nem tettek eleget felperesek a végzésben foglalt kötelezettségüknek. Mindezek alapján nem volt jelentősége annak, hogy a

felperesi jogi képviselő a 2011. április 7. napján megtartott tárgyaláson nem volt jelen, az elsőfokú bíróság nem ennek következményeként hozta meg a keresetet elutasító döntését.

Utal egyebekben arra is az ítélet tábla, hogy a felperesek igazolási kérelmet sem terjesztettek elő az elmulasztott hatánap miatt, és a fellebbezésben előadottakat a másodfokú bíróság sem minősítette annak a fent kifejtettek, illetve a Pp. 106. § (2) bekezdés b) pontjára is figyelemmel, miszerint igazolásnak nincs helye, ha a mulasztás bírói határozatban kifejezésre jutó hátránnyal nem jár.

Figyelemmel arra, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdésében, 141. § (2) és (6) bekezdésében, valamint 164. § (1) bekezdésében foglalt törvényi rendelkezések alapján a felpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, hogy az alperes az átjátszótorony megépítésével kárt okozott, azonban ezen kötelezettségüknek nem tettek eleget, az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a bizonyítatlanságot az I. és II. rendű felperesek terhére, és utasította el a keresetet a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján.

Fentiek alapján a ...-i Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. és II. rendű felperesek pervesztességükre tekintettel kötelesek viselni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperesnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2)-(6) bekezdései szerint megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét. Az ügyvédi munkadíj megállapítása során az ítélet tábla figyelemmel volt a jogi képviselő által kifejtett tevékenységre, valamint az ítélet tárgyaláson kívüli elbírálására. Az I. és II. rendű felperesek költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, valamint a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. szeptember 1.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Csóka István s. k. előadó bíró, Dr. Lente Sándor s. k. bíró